

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 36

เรื่อง ให้คนอื่นก่อน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น
นำการเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นไปประยุกต์ใช้เพื่อเลือกดำเนินชีวิตอย่างรับผิดชอบ
มีความเคารพผู้อื่น: เชื่อว่าผู้อื่นสมควรได้รับการปฏิบัติอย่างสุภาพอ่อนน้อม
เห็นอกเห็นใจ และด้วยความเมตตา มีแรงจูงใจในการให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่ดี
อันเกิดจากความรักซึ่งมีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การเตรียมความเป็นผู้นำ

บทเรียน:

ให้คนอื่นก่อน

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถแยกแยะได้ว่าสถานการณ์ใดควรจะยอมให้คนอื่นก่อน
2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่เห็นอกเห็นใจและคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่นได้
3. เด็กสามารถอธิบายวิธีการที่จะแสดงออกถึงความอดทนเพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่นก่อน ได้อย่างน้อย 1 อย่าง
4. เด็กสามารถอธิบายได้ว่า พระเยซูทรงเลือกยอมสละพระชนม์ชีพไม่ทางตรงไม่ทางอ้อมเพื่อเราทุกคน
มีความหมายอย่างไร

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาน และปากกาไวท์บอร์ด
2. รองเท้าเก่าๆ หนึ่งคู่

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งบท
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนบทเรียนนี้
3. รวบรวมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ต้องใช้ทั้งหมด
4. อ่านและทำความเข้าใจพระธรรม 1 โครินธ์บทที่ 13

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูชูรองเท้าเก่าๆ ที่ครูเตรียมไว้ให้เด็กๆ ดู

ครูพูดว่า:

1. เด็กๆ คิดว่ารองเท้าคู่นี้น่าจะเป็นของใคร? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ (ผู้หญิง ผู้ชาย เด็ก เป็นต้น) ดูเหมือนว่าเจ้าของรองเท้าคู่นี้คงใช้งานหนักน้าดู (ชี้บริเวณที่แสดงให้เห็นว่าเก่าแล้ว)
2. บางทีเจ้าของรองเท้าคู่นี้อาจสวมใส่ไปทำงานหรือไปเรียนทุกวันก็ได้ สมมติเหตุการณ์เพื่อเล่าเรื่องรองเท้า เช่น บางทีเจ้าของคนนี้อาจจะใส่รองเท้าคู่นี้ไปโรงเรียนเพื่อไปสอบ บางทีอาจใส่ตอนได้ยินข่าวร้ายเกี่ยวกับครอบครัว บางทีอาจจะใส่ไปรับปริญญาก็ได้ ถ้ารองเท้าคู่นี้หลุดได้ คงจะพอเล่าให้เราฟังได้ว่าเจ้าของรองเท้าใส่ไปทำอะไรมาบ้าง ใครเคยได้ยินคำกล่าวนี้น้าที่บอกว่า “เราไม่มีวันรู้ความรู้สึกของผู้อื่นได้ ถ้าไม่ลองสวมรองเท้าของเขาเดิน” คำกล่าวนี้นี้หมายความว่าอย่างไร สวมรองเท้าคนอื่นเดินหมายถึงอะไร? ให้เวลา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูพูดว่า:

1. ในทุกๆ วันเรามีสิ่งที่ต้องตัดสินใจเลือก ใครนึกออกบ้างว่าแต่ละวันเราจะต้องเลือกทำอะไรบ้าง? บางครั้งเราอาจจะนึกไม่ออกว่าเราจะต้องเลือกตอนไหน เมื่อไหร่ แต่นั่นเป็นความจริงเราทุกคนต้องเลือก อย่างเช่น เวลาเราเข้าแถวเพื่อรอรับอาหารกลางวันหรือช่วงพักเราทุกคนจะรีบเข้าคิวให้ใกล้ลำดับข้างหน้าที่สุดก่อนเสมอ? เวลาเราเล่นเกม เราก็จะพยายามเล่นก่อนเป็นคนแรกใช่ไหม? เมื่อเราทำสิ่งดังกล่าว เรากำลังเลือกให้ตัวเราได้ก่อนคนอื่น หรือเรากำลังเลือกกระทำการที่เราต้องการโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของคนอื่นนั่นเอง
ขออาสาสมัครออกมาแสดงเหตุการณ์สมมติ โดยสมมติให้อาสาสมัครเข้าคิวกันเพื่อออกไปเล่นข้างนอก ให้ทุกคนเข้าแถวกันอย่างสงบและมีมารยาท แต่มีอาสาสมัครคนหนึ่งเดินผ่านแถวแซงคิวไปอยู่ข้างหน้า พอแสดงจบ
2. เด็กๆ รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นเพื่อนคนนี้แซงคิวคนอื่นมาอยู่ข้างหน้า ให้เวลาเด็กๆ ช่วยกันตอบ
3. คำสุภาษิตที่ว่า “สวมรองเท้าคนอื่นเดิน” หมายถึง การเอาใจเขามาใส่ใจเรา หรือพยายามเข้าใจว่าถ้าเป็นเราจะรู้สึกอย่างไร อย่างเช่น เราพยายามมองสิ่งต่างๆ ด้วยมุมมองของคนนั้น เมื่อเราฟังความรู้สึกของเพื่อนที่มีต่อเด็กคนหนึ่งที่ชอบแซงคิวคนอื่น เราพอจะเข้าใจขึ้นใหม่ว่า เพื่อนๆ ที่เข้าแถวอยู่จะรู้สึกอย่างไร?
4. การเอาใจเขามาใส่ใจเราหมายถึง พยายามรู้สึกในสิ่งที่ผู้อื่นรู้สึก คือเวลาเราเห็นมีคนแซงคิวเพื่อน เราลองนึกดูสิว่า ถ้ามีคนแซงคิวเราเอง เราจะรู้สึกอย่างไร?
5. เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้อง “สวมรองเท้าคนอื่นเดิน” หรือ เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่ว่าเมื่อไหร่ก็ตามที่เราจะต้องเลือกว่าเราจะได้ก่อนหรือให้คนอื่นก่อน อาจจะเป็นเรื่องยากอยู่เหมือนกันที่เราจะต้องละความต้องการของเราไว้ทีหลังเพื่อเปิดโอกาสให้คนอื่นที่เขาต้องการได้ก่อน

บางทีถ้าเราลองนึกว่าเราก็เคยได้ก่อนหลายครั้งแล้ว และเราก็ยังมีโอกาสที่จะได้ก่อนอีกไม่รู้กี่ครั้งในคราวหน้า ถ้าเราคิดได้อย่างนี้ การยอมให้คนอื่นที่ต้องการหรือจำเป็นมากกว่าเราก็คงกลายเป็นเรื่องที่ไม่ยากเลย

6. ลองนึกดูสิว่า มีสถานการณ์ใดบ้างที่เราสามารถเลือกที่จะให้คนอื่นก่อนเราได้? ใครคิดออกให้ยกมือขึ้นตอบ (หลังจากทุกคนยกมือตอบแล้ว ให้เด็กๆ เอามือลงและหลับตา) ให้เรานึกถึงสถานการณ์เหล่านี้ดู เอามือของเราวางไว้ตรงหัวใจและพยายามนึกดูสิว่า คนอื่นจะคิดอย่างไรถ้าเราเลือกให้ตัวเรามาก่อน แล้วลองนึกดูสิว่า คนเหล่านั้นจะรู้สึกอย่างไร ถ้าเด็กๆ ยอมให้พวกเขาได้ก่อน เอาละ ทีนี้วางมือของเราไว้ที่หน้าผากตนเอง แล้วลองเลือกดูสิว่า เด็กๆ จะเลือกสถานการณ์ใดดังต่อไปนี้ หลังจากนั้นให้เด็กๆ ลืมตาแล้วขอให้เด็กบางคนออกมารายงานหน้าชั้นโดยครูใช้คำถามต่อไปนี้
 - a. เมื่อสักครู่นี้ นึกถึงสถานการณ์ไหน?
 - b. คิดว่า คนอื่นจะรู้สึกอย่างไร?
 - c. แล้วเด็กๆ เลือกที่จะทำแบบไหน?
 - d. เด็กๆ คิดว่า การให้ความต้องการของคนอื่นมาก่อนความต้องการของเราเองนั้น มันยากอย่างไร?

การสรุปเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เป็นเรื่องสำคัญที่เราควรใช้เวลาคิดสักนิดถึงใครบางคนที่เราเลือกที่จะยอมให้ความต้องการของเรามาก่อนพวกเขา คนเหล่านั้นยอมให้เราก่อนเสมอ เช่น คุณพ่อ คุณแม่ พี่ชาย หรือพี่สาวของเรา ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย ของเรา ครูของเรา หรือแม้กระทั่งศิษยาภิบาลของเรา มีใครอีกไหมที่เราพอจะนึกออก? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ บุคคลเหล่านี้ยอมให้เราก่อนในเรื่องอะไรบ้าง? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ
2. ครูอ่าน 1 โครินธ์ 13:4-13 ให้เด็กๆ ฟัง เรารู้ว่าพระเยซูคริสต์ต้องการให้เรารักซึ่งกันและกัน เราลองอ่านดูสิว่า เราจะทำอย่างนั้นได้อย่างไร ครูเขียนข้อความต่อไปนี้ลงบนกระดาน อดทนนาน กระทำคุณให้ไม่อิจฉา ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบค้าย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่จุนเจียว ไม่ช่างจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพฤติผิด ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพฤติชอบ ทนได้ทุกอย่างแม้ความผิดของผู้อื่น เชื่อในส่วนดีของเขา มีความหวังอยู่เสมอ ทนต่อทุกอย่าง เมื่อเราทำสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ นั่นหมายความว่าเราเลือกที่จะให้คนอื่นก่อน แต่ถ้าเราทำสิ่งที่ตรงกันข้าม ก็หมายถึง เราเลือกความต้องการของเราก่อนนั่นเอง
3. พระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างที่ดีเลิศสำหรับเราในเรื่องการให้ผู้อื่นก่อน พระองค์ทรงเลือกที่จะยอมตายบนไม้กางเขนทั้งที่พระองค์ไม่ได้กระทำการใดผิดเลย พระองค์อดทนนานและกระทำการดีแก่พวกเรา พระองค์ไม่เคยหยิ่งผยองอวดตัวถึงสิ่งที่ทรงทำเพื่อเรา พระองค์ไม่ทรงจดจำความผิดของเรา พระองค์ไม่เคยเยาะเย้ยหรือสมน้ำหน้าเราเมื่อเราประพฤติ

ไม่ดี พระองค์จะไม่ทรงละการเชื่อในส่วนดีของเราและยังทรงมีความหวังกับเราเสมอ
พระเยซูทรงห่วงใยความรู้สึกของเรา

จบบทเรียนด้วยการอธิษฐานขอพระคุณพระเยซูที่ทรงเลือกยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อ
ความผิดบาปของเรา ครูสามารถนำอธิษฐานปิดเองหรือขออาสาสมัครในชั้นเรียนก็ได้

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]